

JEMIOŁOWY (3) *ai*

e oraz *oba* o *prawdopodobnie jasne* (*tak* w *jemioło*).

sg m G jemiołow(e)go (1). *ϕ n G jemiołowého* (1). *ϕ pl N subst jemiołow(e)* (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w.

Przymiotnik od „jemioła” ‘roślina’ (3) : Gdy ktho łurowy pokarm w żołądku czuie: weźmi prochu iemiołowego á z winem go piy. SienLek 97v, 166v.

Wyrażenie: bot. »jemiołowe jagody« (1): Mespilum, Yemmyolove yagody BartBydg 90.

Cf JEMIELI, JEMIELNY

JW